

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Værker i Mindeudgave

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 361. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang03val-shoot-idm140687570480096/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

mens hun holdt det i begge Hænder. Herluf var ellers aldrig „kærlig“ mod Tanten, men nu listede han hen og tog hendes Haand.

— Hvor de synger, sagde han sagte.

Hun nikkede og blev ved at beholde hans Haand:

— Husker Du din Fader? sagde hun.

— Ja, sagde Herluf. Godt.

Hun begyndte at tale om hans Fader, mens hun holdt sin Haand paa Herlufs Hoved, sagte for ikke at vække den Gamle: om den Tid, han var paa Akademiet — Akademiet var det jo den Gang — og hun kom paa Bal derude, og herhjemme kom Kammeraterne — om Søndagen — naar de havde fri . . . hele Klassen. Henrik var jo godt lidt.

Frøken Minna blev ved at fortælle med en mild lykkelig Stemme — om Broderen, om Kusinerne, om Ungdomslivet . . . da Henrik var hjemme.

— Ja — saa blev Kusinerne forlovet . . . Tante Jette og Tante Ida — og kom til Jylland.

— Det var to Gange Brudepige i ét Aar . . .

Hun blev ved at fortælle med sin dæmpede Stemme for ikke at vække den Gamle; Herluf satte sig paa Forhøjningen; ovre fra Tivoli lød Sangen endnu.

— Ja, det var Tider, sagde hun. Hun tav lidt, og Herluf skottede op i hendes Ansigt. Men saa blev din Fader forlovet — og tog Afsked med Staten, sagde hun og lod de foldede Hænder falde ned i Skødet.

Hun tav en Tid, til hun lo igen af et gammelt Minde.

— Herluf, sagde hun. Er Du ikke sulten? Herluf var meget sulten. Jeg ogsaa, sagde hun. Kom. De listede op og gik paa Tærne gennem Stuen. Det var Tanten, der lo, naar Dørene knirkede.

Ude i Spisekamret tog hun alt ned fra Hylderne. Herluf maatte hjælpe.

— Du bliver stor, sagde Tanten — Du er snart saa høj som din Fa'r.

De spiste og lo og gnavede af alting. Men dog, sagde Tanten, det er snart Dag. Det begyndte at blive lyst, og